

50 LAT ELEGIA RUDNIK

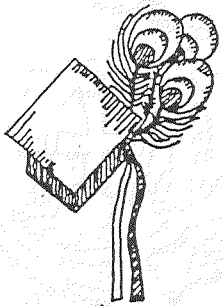
*»Hej po dolinia, hej po lesie
rudnickie piosnki wicher niesie«*

POCZĄTKI "ELEGII"

"Entuzjazm i społecznikowska pasja organizatora Zespołu Pieśni i Tańca Stanisława Kalety ogarnęła ludzi wszelkiego temperamentu, uzdolnień i zawodów, "Elegia"- dzieło młodego naten-czas nauczyciela jednoczy niemal całe rodziny kultury"-pisała pani Kałużna w okolicznościowym folderze poświęconym zespołowi z Rudnika.

cd. na str. 2

cd. ze str. 1

Początków Zespołu Pieśni i Tańca "Elegia" można się doszukać już w latach 20-tych naszego stulecia, kiedy to nauczycielka ówczesnej szkoły powszechnej **Maria Bazińska** urzędowała **Jasełka**. Za uzyskane ze wstępów pieniądze zakupywano książki dla młodzieży szkolnej i starszych.

Więszszego rozmachu nabrała praca kulturalno-oświatowa wśród dorastającej młodzieży z inicjatywą **Józefa Blaka**, studenta Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zorganizował on w 1930 r. **Koło Związku Młodzieży Wiejskiej**. Skupiało ono początkowo kilkanaście osób, a w latach największego rozkwitu organizacyjnego osiągnęło około 160 członków. Utworzony przez młodzież teatr amatorski urządzał wieczornice, recytacje wierszy obrazujących życie wsi lub na prędcie układane scenki i komedyjki, o treści dotyczącej zwykle miejscowych spraw. Grano również pełnospektaklowe sztuki, wśród nich **"Franusiu dół"** Jędrzeja Cierniaka, **"Karpacich górali"** Józefa Korzeniowskiego, **"Krakowiaków i Górali"** wg. różnych adaptacji, czy **"Niespodziankę"** Karola Huberta Rostrowskiego.

Praca oświatowa i kulturalna **Koła Związku Młodzieży Wiejskiej "Znicz"** w Rudniku, ideowo spokrewniona była z "wiciarzami".

Wspólnie z Józefem Blakiem przewodzili młodzieży w jej działaniu **Genowefa Duda, Franciszek Duda, Roman Gancarczyk, Wiktor Krzywoń, Rozalia Małcherz, Józef Piechota i inni**.

Jeden z uczestników pracy kulturalno-oświatowej, **Jan Blak** opowiada, że znacznie wpłynęła ona na wychowanie młodzieży, podniosła ogólnie kulturę współżycia, poprawiła opinię wsi w oczach jej sąsiadów. Wszystkim zależało na dawaniu dobrego przykładu.

Wiciowy program spotkał się z właściwym przyjęciem, - bo odpowiadał potrzebom radykalizującej się wsi.

Nastaly tragiczne dni i noce okupacji hitlerowskiej, które Rudnik już na początku września przeżył najboleśniej - Niemcy zabili kilkunastu mieszkańców wsi, dlatego panowało powszechne przygnębienie, nastrój elegijny. Nic więc dziwnego, że **zimą 1942 roku** utworzony z inicjatywy **Stanisława Kalety** zespół chóralny przyjął nazwę **"Elegia"**. Jego członkowie, narażeni na niebezpieczeństwo ze strony okupanta, często zamiast udziału w próbie zmuszeni byli do ucieczki w okoliczne lasy przed niemieckimi obławami. Ponieważ w Rudniku była zakonspirowana partyzancka grupa **Batalionów Chłopskich**, a po jej połączeniu na zasadzie federacji z Armią Ludową komenda podokręgu **"Podhale"**, wchodząca w skład sztabu X Okręgu Krakowskiej Armii Ludowej, członkowie zespołu dostarczali partyzantom żywność i potrzebnych informacji.

Gdy po wyzwoleniu utworzona grupa taneczna zespółiła się w jedną całość z chórem, przyjęła się dla tej całości nazwa - **Zespół Pieśni i Tańca "Elegia"**.

Współorganizatorem zespołu był **Jan Blak**, rozmiłowany w pracy oświatowo-kulturalnej jeszcze w latach międzywojennych. W zespole pełnił funkcję prezesa. Śpiewał w chórze wraz z żoną, córką oraz z dołączającymi do nich synami.

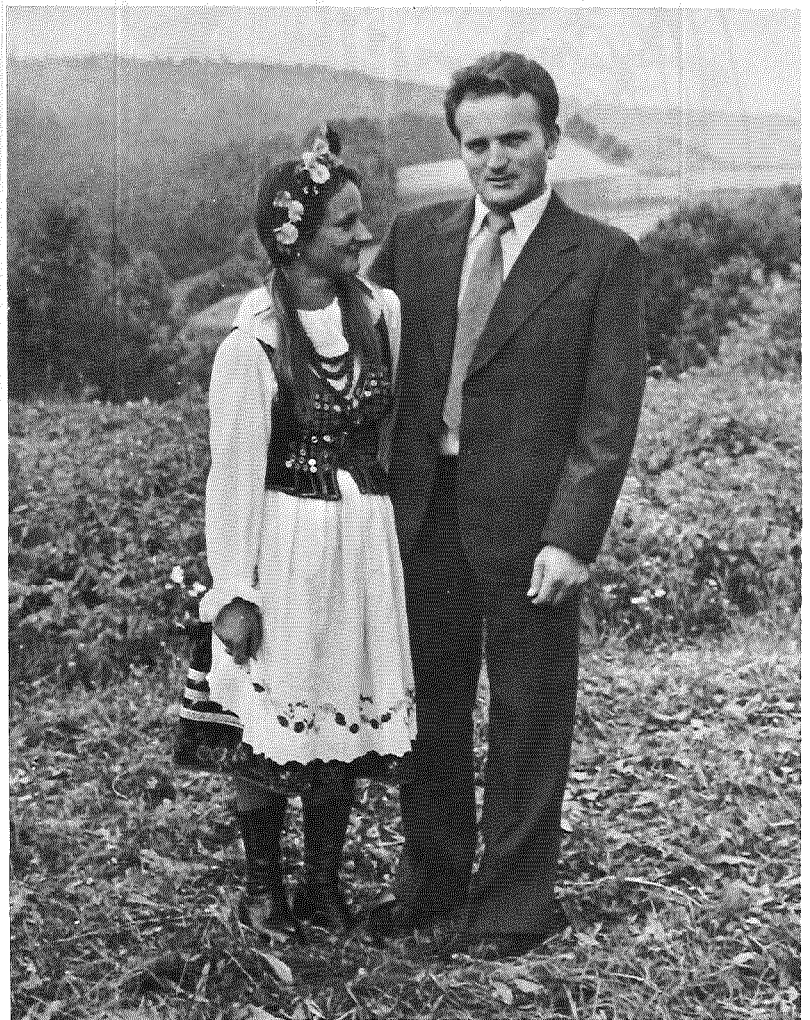
Niełatwo układały się dzieje zespołu. Nie było gdzie odbywać prób, stale dawały znać o sobie różne niedostatki i kłopoty. W latach okupacji próby odbywały się zwykle w sali budynku OSP w Rudniku, czasem w kaplicy ze względu na fisharmonię, która była niezbędna do ćwiczeń w śpiewie. Ponieważ obydwa obiekty stały blisko głównej drogi istniało niebezpieczeństwo pojawienia się przedstawicieli okupacyjnej administracji. Wszystkie próby ubezpieczały odpowiednio rozmieszczone strażę. I tak w ustawicznej niepewności minęły lata okupacji.

Przez pierwsze lata po wyzwoleniu usiłowały wchłonąć zespół nowe organizacje jako swoją sekcję. Chcąc tego uniknąć szukano sojuszników poza wsią. Oparto się chwilowo o **Związek Teatrów i Chórów Ludowych w Krakowie**. Przyjmując członkostwo tej organizacji zespół mógł liczyć na pomoc metodyczną, repertuarową i organizacyjną. Związek jednak rychło zawiesił działalność. Rekwizytornię regionalną, bibliotekę i inne zasoby przekazał na rzecz Uniwersytetów Ludowych.

W tej sytuacji założyciel i kierownik zespołu **Stanisław Kaleta** uzyskał pomoc profesora **Czesława Kozietulskiego** z Krakowa, który bezinteresownie służył uwagami, użyczał opracowań muzycznych, opiniował ludowe melodie opracowywane przez S. Kaletę, zaś jego żona **Wilhelmina Kozietulska** dopomagała w doborze i komponowaniu tekstów.

W początkach lat stalinowskich zespół przymusowo zarejestrowano w **Związku Samopomocy Chłopskiej** w Myślenicach. ZSCH przejął na siebie całą pracę kulturalno-oświatową na wsi. Uniwersytetami Ludowymi, świetlicami i ich zespołami oświatowymi i artystycznymi, organizowaniem kursów dla analfabetów i upowszechnianiem czytelnictwa zajmował się w zarządzie wojewódz-

cd. na str. 3

KALENDARIUM DZIAŁALNOŚCI ORAZ OSIĄGNIĘĆ REGIONALNEGO ZESPOŁU PIEŚNI I TAŃCA "ELEGIA"

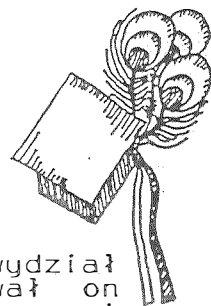
- 1942 - Zespół został założony jako chór parafialny przez działacza i miłośnika muzyki i pieśni Stanisława Kaletę (prowadził do 25-lecia).
- 1945 - Poszerzenie działalności Zespołu w kierunku folkloru.
- Pierwsze występy na I dożynkach gromadzkich w Rudniku i w Sułkowicach.
- 1946 - Udział w I Centralnych Dożynkach w Opolu.
- 1947 - Występy w Zakopanym w konkursie chórów.
- 1948 - 3-dniowe występy w Częstochowie na Wystawie Rolniczej oraz udział w Dniach Krakowa.
- Założenie Zespołu Tanecznego oraz połączenie z Zespołem Choralnym.
- 1950 - Wystawienie sztuki teatralnej przez członków Zespołu.
- 1953 - Zespół zdobył Propozycję Przechodni Ministra Kultury i Sztuki.
- 1955 - I miejsce na Centralnych Eliminacjach Amatorskich Zespołów w Olsztynie.

cd. ze str. 2

3

kim tej organizacji oddzielny wydział kulturalno oświatowy. Dysponował on poradnią instrukcyjno-metodyczną i szatnią wyposażoną w stroje regionalne oraz pewną ilością strojów i rekwizytów teatralnych. W zarządach Powiatowych Związków Samopomocy Chłopskiej zaangażowano inspektorów kulturalno-oświatowych. W roku 1957 ZSCH zawiesza swoją działalność i od tego czasu poparcia Zespołowi udziela Zarząd Wojewódzki Kółek Rolniczych w Krakowie.

Dużej pomocy, zwłaszcza po zaprzestaniu działalności Samopomocy Chłopskiej, udzieliła zespołowi Janina Kałużna, kierująca sprawami kultury w Powiatowej Radzie Narodowej w Myślenicach.

Zespół pracował systematycznie. W pracy tej uczestniczyli dobrowolnie i bezinteresownie wszyscy jego członkowie i to właśnie miało decydujący wpływ na społeczne uznanie.

Zespół nie otrzymywał w tamtych latach dotacji nawet na najważniejsze wydatki. Na początku swego istnienia nie miał strojów, nawet brakowało mu stałego lokalu nadającego się na próby. A jednak odbywały się one regularnie raz w tygodniu, oddzielnie dla sekcji chóralnej i oddzielnie dla grupy tanecznej. Miał bowiem pasję działania, zapał wewnętrzny i satysfakcję z osiągnięć, chociaż nie była to praca dla nagród.

Dziewczęta i chłopcy, a także dorośli mieszkańcy Rudnika, ludzie zajmujący się rolnictwem i pracujący poza nim, pieśnią i tańcem umilają życie sobie i innym.

Spiew, jak mawiają, pomaga im żyć.

Na zakończenie cytuję z folderu o "Elegii".

... "Przywiązanie do regionu i folkloru, chęć wyzycia się artystycznego, bezinteresowna praca, to z pewnością źródło dzisiejszych sukcesów, sławy i pozycji artystycznej (...). Te wymowne i znaczące fakty (...) dają świadectwo ambicji, aktywności zarówno zespołu, jak i kierownictwa, instruktorów, konsultantów i sympatyków"...

O "Elegii" ukazało się wiele artykułów w czasopismach (również zagranicznych). Można się z nimi zapoznać udając się do M-GOK, gdzie są pieczołowicie przechowywane łącznie ze zdobytymi dyplomami.

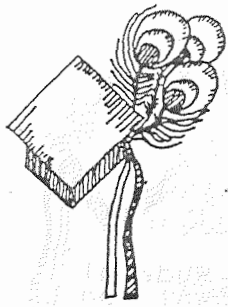
Kilka lat temu można było Zespół Pieśni i Tańca "Elegia" oglądać w telewizji.

Oby następne 50-lecie było równie wspaniałe i bogate w sukcesy.

Życzy "Klamra"

cd. ze str. 3

- 1956 - Udział w Festiwalu Młodzieży i Studentów w Warszawie.
- 1957 - Udział w Centralnych Dożynkach w Poznaniu.
W następnych latach Zespół uczestniczył w Centralnych Dożynkach które odbyły się w: Szczecinie, Lublinie, Krakowie, Olsztynie, Opolu, Bydgoszczy, Białymstoku, Warszawie, Łodzi, Lesznie, Płocku, Piotrkowie Trybunalskim.
- 1965 - Uczestnictwo w Festiwalu Chórów "O laur 30-lecia PRL"
- 1966 - Zbiorowa Odznaka 1000-lecia Państwa Polskiego.
- 1969 - Nagroda Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie.
- 1970 - Udział w I Festiwalu Ziemi Nizinnych w Tarnowie.
- 1972 - Złota Odznaka za Zasługi dla Ziemi Krakowskiej.
- "Gliniany dzban" - główna nagroda w Konkursie Kapel i Śpiewaków Ludowych w Tarnowie.
- II-miejsce w kategorii zespołów autentycznego folkloru na II Festiwalu Ziemi Nizinnych w Tarnowie.
- 1973 - Występy Zespołu w Kežmarku w Czechosłowacji.
- I-miejsce w Konkursie Kapel i śpiewaków Ludowych w Tarnowie otrzymała kapela dziecięca.
- 1974 - Udział w III Festiwalu Ziemi Nizinnych w Tarnowie.
- 1976 - Wyjazd do NRD. - 8 występów w Lipsku.
- 1977 - Wyjazd do NRD i występy w Machern.
- 1979 - Udział w ogólnopolskim Przeglądzie Dorobku Kulturalnego Wsi w Gorzowie-Potoczna.
- Puchar Prezesa WZSR i I-miejsce w VII Wojewódzkim Turnieju Klubów Rolnika w Krakowie.
- 1980 - I-miejsce w Wojewódzkim Przeglądzie Zespołów Tańca Ludowego w Krakowie.
- I-miejsce w Wojewódzkim Turnieju Klubów Rolnika.
- Zespół Kołędniczy zdobył I-miejsce i "Złotą Spinkę" na Międzywojewódzkim Konkursie Kołędniczym w Bukowinie Tatrzańskiej za wykonanie obrzędu "Doroty".
- 1982 - I i II miejsce w Przeglądzie Tańca Ludowego w Myślenicach.
- Udział w "Jubileuszowym Turnieju Klubów Rolnika - WZSR Proszowice.
- 1983 - I-miejsce w Wojewódzkim Turnieju Klubów Rolnika w Niepołomicach.
- 1984 - I-miejsce na Przeglądzie Zespołów Dziecięcych w MDK Muślenice.
- I-miejsce na Wojewódzkim Przeglądzie Zespołów Szkolnych w KDK Kraków.
- I-miejsce na Turnieju Klubów Rolnika.
- 1985 - Występy Zespołu w Jugosławii i Francji.
- 1986 - II-miejsce w "Międzywojewódzkim Konkursie Kołędniczym" w Bukowinie Tatrzańskiej.
- I-miejsce w "Przeglądzie Zwyczajów Zimowych" w Skawinie.
- Występy Zespołu w Jugosławii.
- II-miejsce "Palenia Judasza" - KDK Kraków "Pałac pod Baranami".
- Występy Zespołu w Finaldii oraz zajęcie I-miejsca w Finde Wesel.
- 1987 - II-miejsce w Wojewódzkim Przeglądzie Zespołów Kołędniczych "Herody" w MDK Myślenice.
- I-miejsce w Wojewódzkim Przeglądzie Zespołów Kołędniczych - "Dorota" w MDK Myślenice.
- I-miejsce w Przeglądzie Tańca Ludowego - Zespół dziecięcy w MDK Myślenice.
- I-miejsce w Przeglądzie Tańca Ludowego - Zespół dorosłych w MDK Myślenice.
- Występy Zespołu w NRD.
- Występ okolicznościowy z okazji 100-lecia Fabryki Narzędzi "Kuźnia".
- 1989 - II-miejsce zespołu dziecięcego w Wojewódzkim Przeglądzie Tańca Ludowego w MDK Myślenice.
- I-miejsce zespołu dorosłych w Wojewódzkim Przeglądzie Tańca Ludowego w MDK Myślenice.
- I-miejsce na Ogólnopolskim Przeglądzie Tańca Tradycyjnego w Rzeszowie.
- Występy Zespołu w RFN - Norimberga.
- Występy Zespołu w Jugosławii - Kocam.
- 1990 - I-miejsce na Międzywojewódzkim Przeglądzie Kołędniczym w Bukowinie Tatrzańskiej.
- "Pawie Pióro" i I-miejsce na X Spotkaniach Artystycznych w Tarnowie w grupie zespołów artystycznie opracowanych.
- Audjencja generalna u Ojca Świętego w Bazylice św. Piotra.
- Występy na Sycylii (San Leone).
- 1991 - I-miejsce zespołu dziecięcego w Wojewódzkim Przeglądzie Tańca Ludowego w Myślenicach.
- I-miejsce zespołu dorosłych w Wojewódzkim Przeglądzie Tańca Ludowego w Myślenicach
- "Złota Spinka" i I-miejsce na Międzywojewódzkim Przeglądzie Kołędniczym w Bukowinie Tatrzańskiej.
- III-miejsce kapeli na Wojewódzkim Przeglądzie Kapel i Śpiewaków Ludowych w Niepołomicach.

WYKAZ CZŁONKÓW ZESPOŁU "ELEGIA"
NA PRZESTRZENI LAT 1942 - 1992

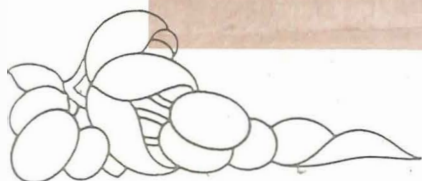

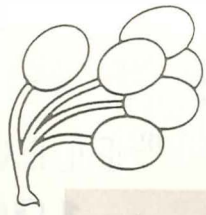
Ambroży Małgorzata
Bylica Aniela
Bochenek Elżbieta
Bylica Zofia
Bylica Danuta
Bylica Kazimiera
Bylica Bogusława
Bylica Krystyna
Bylica Janusz
Bylica Janina
Bylica Małgorzata
Bylica Danuta
Bylica Krystyna
Bylica Antonina
Białota Kazimierz
Badziński Włodzimierz
Bochenek Tadeusz
Biela Władysława
Budzowska Anna
Badziński Zbigniew
Biela Stanisława
Bylica Tomasz
Blak Kazimierz
Blak Tomasz
Bargieł Stefan
Blak Salomea
Biela Janina
Bargieł Stanisława
Bargieł Krystyna
Blak Ryszard
Blak Krystyna
Blak Daniel
Blak Jan

Blak Dorota
Blak Ewelina
Blak Katarzyna
Blak Włodzimierz
Blak Kazimiera
Blak Wojciech
Blak Maria
Blak Stanisław
Blak Barbara
Bargieł Wiktoria
Bylica Marian
Bylica Barbara
Bargieł Maria
Bargieł Zdzisław
Bargieł Kazimierz
Bargieł Bogdan
Bargieł Jan
Biela Danuta
Biela Czesława
Bijan Bogusława
Blak Jan
Blak Maria
Blak Stanisław
Blak Elżbieta
Blak Andrzej
Blak Bogdan
Blak Dariusz
Blak Andrzej
Blak Agnieszka
Bylica Joanna
Bielaż Małgorzata
Bylica Beata

Bartkiewicz Bożena
Bylica Wiktoria
Bylica Halina
Blak Kazimierz
Blak Tadeusz
Blak Jan
Biela Jan
Biela Danuta
Blak Zofia
Cebula Wiesław
Chmielik Dorota
Chmielik Edyta
Chmielik Aneta
Cyrek Bogumił
Ciężkowski Krzysztof
Ciaputa Zuzanna
Duda Maria
Dymek Józef
Dymek Danuta
Dymek Andrzej
Duda Tadeusz
Duda Józefa
Duda Kazimiera
Duda Lucyna
Duda Stanisław
Duda Jerzy
Dragosz Jan
Dzidek Stanisława
Dzidek Władysława
Dzidek Danuta
Dragosz Emilia
Duda Alina
Duda Julian

cd. na str. 6

cd. ze str. 5

Dynur Tomasz
 Duda Halina
 Duda Janusz
 Duda Jan
 Flaga Jan
 Flaga Dominika
 Flaga Małgorzata
 Flaga Marta
 Flaga Ewa
 Flisnik Maria
 Flisnik Tadeusz
 Fijoł Danuta
 Flaga Krystyna
 Flejtuch Cecylia
 Flaga Józef
 Flaga Władysław
 Flaga Bernadeta
 Flaga Józefa
 Gancarczyk Zofia
 Gniadek Stanisław
 Gniadek Maria
 Grabowska Julia
 Grabowski Adam
 Gancarczyk Amalia
 Grabowska Stefania
 Garbień Wiktoria
 Giela Józefa
 Giela Kazimiera
 Garbień Ryszard
 Garbień Dawid
 Garbień Zbigniew
 Gunia Aleksander
 Góralik Małgorzata
 Góralik Marek
 Grabowska Monika
 Góralik Jarosław
 Górecki Sebastian
 Golonka Zofia
 Góralik Jacek
 Gola Bożena
 Grzeszkowicz Agata
 Judasz Stanisław
 Judasz Franciszek
 Judasz Adam
 Jakubek Stanisława
 Judasz Alicja
 Judasz Elżbieta
 Jarząbek Barbara
 Jarząbek Anna
 Judasz Anna
 Judasz Stanisława
 Jędrzejowska Zofia
 Jończyk Marian
 Jasek Iwona
 Judasz Stanisława
 Judasz Kazimierz
 Kaleta Stanisław
 Król Kazimierz
 Król Elżbieta
 Król Dorota
 Król Anna
 Koziołek Tadeusz
 Kiebzak Zbigniew
 Krzywoń Tadeusz
 Koziołek Adam Tadeusz
 Kiebzak Julia
 Król Kazimierz
 Koziołek Zofia
 Koziołek Zofia
 Koziołek Wiesław
 Kozak Jerzy
 Kozak Anna
 Kozak Maria
 Król Maria
 Kaim Marek
 Koziołek Krystyna
 Kozlak Aniela
 Kozlak Maria

Koziołek Kornelia
 Kurowski Zbigniew
 Kurowska Maria
 Kozlak Aniela
 Kozlak Jan
 Koziołek Stanisław
 Król Jan
 Krzywoń Krystyna
 Krzywoń Genowefa
 Krzywoń Elżbieta
 Koziołek Maria
 Kukuła Zofia
 Kukuła Elżbieta
 Kukuła Mariola
 Kukuła Agata
 Koziołek Jolanta
 Koziołek Stanisław
 Kaleta Kazimierz
 Kaleta Beata
 Kukuła Zofia
 Kaleta Kazimierz
 Klimas Izabela
 Klimas Agnieszka
 Król Wanda
 Kurowski Julian
 Kurowski Jan
 Krzywoń Antonina
 Kowalik Paweł
 Kozłowska Stanisława
 Kaleta Teofila
 Król Kazimierz
 Kaleta Jan
 Kaleta Czesław
 Kaleta Ferdynand
 Krzywoń Piotr
 Koziołek Roman
 Krzywoń Tadeusz
 Koziołek Stefania
 Leśniak Anna
 Leśniak Lidia
 Łań Krystyna
 Leśniak Janusz
 Łapa Halina
 Łapa Stanisław
 Łapa Mariusz
 Łopata Marek
 Łapa Robert
 Łapa Monika
 Łapa Tomasz
 Łapa Mirosław
 Łopata Eugeniusz
 Łapa Jarosław
 Łaski Krystyna
 Moskala Irena
 Moskal Ewa
 Maślerz Janusz

Maślerz Elżbieta
 Moskal Józef
 Moskal Grażyna
 Matulski Marian
 Malina Ryszard
 Malina Krzysztof
 Mistrz Alicja
 Mistrz Monika
 Mistrz Julian
 Mistrz Renata
 Mistrz Bogusława
 Malina Jan Leszek
 Malina Janina
 Marek Władysław
 Marek Kazimierz
 Myrt Zbigniew
 Mielecka Elżbieta
 Mielecka Krystyna
 Magiera Stanisław
 Mielecka Kazimiera
 Mroczek Janusz
 Mroczek Zygmunt
 Mielecki Jan
 Nędza Zofia
 Nędza Tadeusz
 Nędza Stanisława
 Nędza Zofia
 Nędza Barbara
 Nędza Tadeusz
 Nędza Tadeusz
 Nędza Augustyn
 Nędza Wioletta
 Ostafin Irena
 Oliwa Jolanta
 Orawin Diana
 Oliwa Małgorzata
 Piątek Ewa
 Piątek Andrzej
 Prząta Eugeniusz
 Prząta Stanisław
 Ptak Zofia
 Prząta Katarzyna
 Prząta Anna
 Prząta Felicja
 Powroźnik Janina
 Powroźnik Bogdan
 Powroźnik Kazimiera
 Piątek Bogdan
 Piechota Wiesław
 Powroźnik Józef
 Piątek Czesław
 Prząta Marian
 Prząta Jadwiga
 Papiernik Wanda
 Podoba Maria

cd. na str. 11

"Fascynaci o których nie sposób zapomnieć mówiąc o "Elegii"

Z surowych warunków bytowych wyrosły znamienne dla kultury chłopskiej wartości. Zespoliły się one owocnie w dorobku ogólnonarodowej kultury.

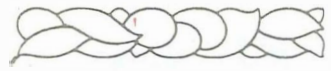

Przymierze człowieka z przyrodą, świat pełen baśni, legend, opowiadań o dziwach, strachach i niezwykłych zdarzeniach tworzyły kulturalną rzeczywistość życia, jego specyficzny nurt. Chodzenie po domach z kądziela, wspólne darcie pierza i podobne gospodarskie czynności urozmaicone gawędą, opowieściami czy śpiewem, dzielenie się opowiadaniem o najnowszych wydarzeniach, nierzadko różnymi miejscowymi plotkami, miało niemal instytucjonalny charakter.

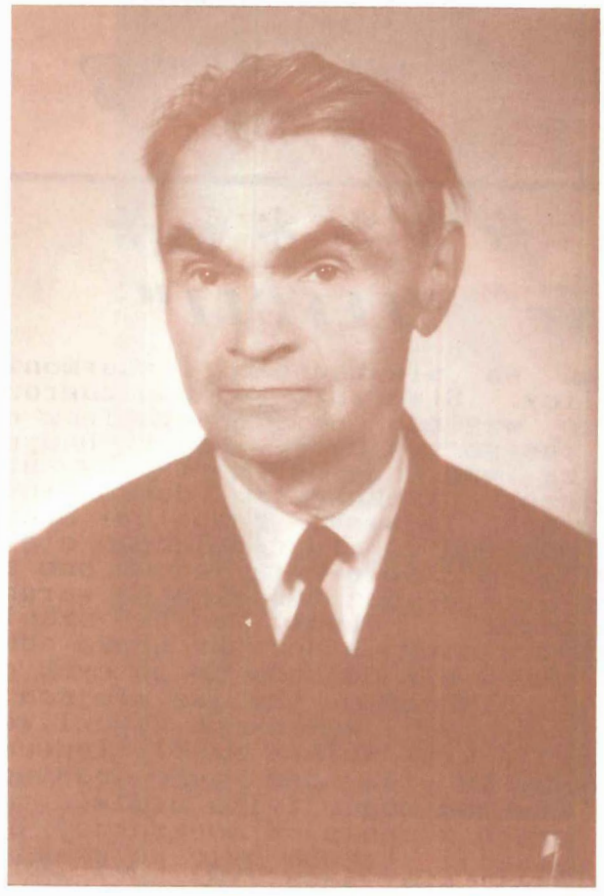
Szczególne miejsce w życiu wczorajszej wsi przypadło pieśni.

Na tej właśnie bazie rodzą się zespołowe formy pracy kulturalnej. Podstawowym spoiwem jest jednak entuzjazm i społecznikowska pasja niektórych. O kilku najbardziej zasłużonych dla "Elegii", dzięki którym mamy obecny jubileusz, należy wspomnieć.

Wymienimy jedynie kilku zasłużonych (z pierwszego 20-lecia), nie zapominając jednak o innych, których zasługi są również godne podkreślenia. W przypadku wyrażenia chęci życiorysy wraz z charakterystyką pozostałych działaczy i członków "Elegii" zobowiązujemy się drukować na łamach "Klamry".

*** Stanisław Kaleta**
— Cyt. ze wspomnień: ... Urodziłem się (...) w roku 1912, a więc trafiłem na okres wojen, dlatego moje życie to ciągły trud. W moim domu, który składał się z rodziny sześciuosobowej,

chleb był wielką rzadkością, natomiast pieśń rozlegała się często. (...) Codziennie w okresie zimy, w naszym domu rano i wieczorem rozbrzmiewały pieśni i w śpiewie tym zawsze brałem udział. Na lato pieśń z naszego domu wychodziła na pastwiska, na pola i do lasu, i znów dalej brzmiała. Nie tylko uczyłem się pieśni kościelnych, bo pasąc krowy, ciocia nauczyła mnie wiele piosenek, które obecnie zapisałem i korzystam z nich, ucząc zapomnianych pieśni obecną młodzież w chórze. Ambicją wszystkich nas, trudniących się pasaniem krów, było umieć jak najwięcej piosenek i stąd już wtedy czyniłem próby dorabiania słów, kiedy ich było za mało (...).

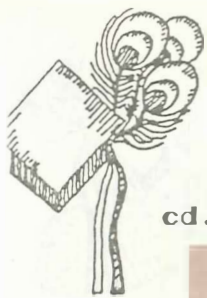
— założyciel i długoletni kierownik zespołu, uzdolniony muzycznie i świetny organizator. Od wczesnej młodości interesował się śpiewem i dzięki swej wytrwałości ukończył kursy muzyczne. Zdobyta wiedza zaowocowała w pracy z zespołem. Po wyzwoleniu uczył w miejscowej szkole podstawowej, systematycznie poszerzając swoją wiedzę. Jego pasją życiową stała się praca zawodowa i społeczna, a wyniki jej przetrwały do dziś.

*** Jan Blak** — rolnik, rozmiłowany w śpiewie i teatrze. Sciągnął do zespołu swoją bliską rodzinę. Synowie jego — Władysław i Wojciech zostali prezesami zespołu w uznaniu za ich aktywność. Współorganizator zespołu, rozmiłowany w pracy oświatowo-kulturalnej jeszcze w latach międzywojennych. W zespole pełnił funkcję prezesa. Śpiewał w chórze oraz grywał różne role w wystawianych przedstawieniach.

*** Franciszek Bargieł**
— rolnik umiejący pisać i wykazujący ciekawość do książek, wyróżnił się jeszcze w historii Rudnika tym, że w starszym już wieku zaczął rzeźbić w drewnie prostymi narzędziami, koziakiem i dłutkiem. Pozostały po nim pojedyncze rzeźby i ich kompozycje, przedstawiające osoby z jego otoczenia, wiejskie zwyczaje, także rzeźby o motywach historycznych i religijnych. Jego sztuka uzupełniała się z repertuarem zespołu. Prace rzeźbiarza-samouka bywały wystawiane w Myślenicach i Krakowie.

*** Stefan Szczurek i Stefania Kozieł**
— rodzeństwo, które bezinteresownie oraz często własnym kosztem przyczyniło się do wyposażenia zespołu w początkowym okresie w stroje regionalne.

cd. ze str.7

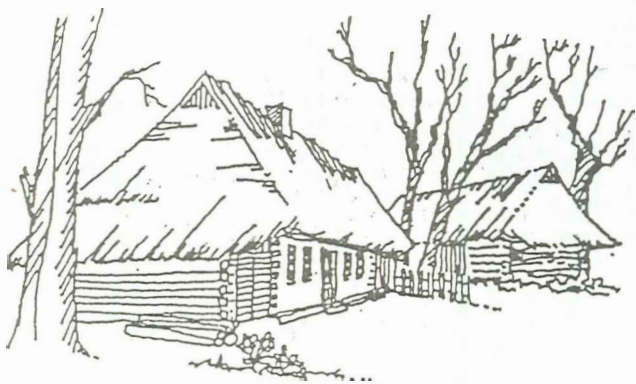

* **Stanisław Stręk** - uzdolniony muzycznie, specjalizował się w tańcu na kursie w Warszawie. Do dnia dzisiejszego prowadzi zespół, który dzięki jego wytrwałości, sumienności oraz pasji osobistej może poszczycić się tak piękną kolekcją odznaczeń i nagród. Są one również dowodem artystycznej sprawności organizacyjnej. Wspólnie z najstarszymi członkami zespołu stara się odnaleźć w Rudniku i okolicy dawne pieśni i przyśpiewki, które po opracowaniu są włączane do repertuaru zespołu.

(Red.)

KŁOPOTY lokalowe "ELEGII"

Od chwili powstania, tj. od 1942 r. kłopoty i problemy nie ominęły zespołu. Nie było gdzie odbywać prób, stale dawały znać o sobie różne niedostatki. W latach okupacji próby odbywały się zwykle w sali budynku Ochotniczej Straży Pożarnej w Rudniku, czasem ze

JAK ZDOBYWANO STROJE

Jednym z podstawowych elementów działalności ludowego zespołu artystycznego jest obok repertuaru właściwie przygotowywanego i opatowanego, odpowiednie wyposażenie w stroje regionalne. Zespół nie mający wystarczającej kondycji finansowej lub sponsora chcąc sobie zorganizować szatnię jest z góry skazany na niepowodzenie. Chyba, że postąpi tak jak współzałożyciele i fanatycy "Elegii" - zdobywali własnymi siłami. Szyli je wzorując się na wypożyczonych. Niektórzy wykazywali przy tym niemało zapału. Stefan Szczurek, krawiec z zawodu, który przystąpił do zespołu w 1943 roku, był nawet przez 5 lat jego prezesem, wiele dni przeznaczył bezinteresownie na szycie krakowskich czapek i kaftanów. Pomagali mu inni, zarówno kobiety jak i mężczyźni nie wyłączając założyciela zespołu Stanisława Kalety. Jego siostra Stefania Kozieł na własny koszt jeździła do Łodzi w poszukiwaniu materiałów, a potem szyla je wraz z innymi.

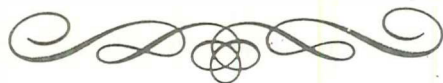
Takie właśnie były początki w zdobywaniu odpowiednich strojów. Mając tak zapewniony wyrobiony i oddany sprawie krąg ludzi zespół mógł pracować systematycznie i skutecznie. Przyczyniło się to do szeregu zdobyczy o pionierskim znaczeniu. Instrumenty muzyczne dla kapeli i stroje regionalne do tańca były nagrodami przydzielanymi placówce za dobrą pracę.

(Red.)

względu na niezbędność fisharmonii, w kaplicy. Stwarzało to duże zagrożenie ze względu na okupanta lecz nie było innego wyjścia. Kiedy budynek OSP, ze względu na krytyczny stan techniczny przeznaczono do rozbiórki (w latach 40-tych) zespołowi brakło nawet stałego lokalu nadającego się na próby tańca i śpiewu, a jednak one się odbywały. Nie ważne bowiem są warunki lecz zapał i chęci. Budynek szkolny był zbyt ciasny, w dodatku nauka odbywała się w nim od rana do późnych godzin i nie było tam już miejsca na próby. W tych warunkach życzliwość i poparcie kierowników szkoły Tadeusza Szybowskiego jak też jego następcy Jana Kochana mogło tylko ułatwić rozwój i pracę zespołu. W konkretnej jednak sytuacji trzeba było uciekać się do każdej możliwości celem odbycia próby z członkami zespołu.

cd. na str.9

cd. ze str. 8 . . .

Sekcja śpiewacza ćwiczyła kolejno w domach prywatnych, w izbach wynajmowanych na mieszkanie dla Stanisława Kalety, a izb tych używali kolejno **Franciszek Bargieł, Anna Zajda i Józefa Wiśnicz**. Ich dorosłe dzieci także należały do chóru. Repertuar zespołu sięgał od pieśni rudnickich lub z najbliższych okolic, po pieśni patriotyczne polskie i innych narodów.

Sekcja taneczna wniosła do repertuaru zespołu regionalne tańce ludowe, eksponując wśród nich krakowiaka w różnych układach. Próby taneczne, aż do czasu uruchomienia Wiejskiego Domu Kultury w Rudniku odbywano zwykle w starej szopie, służącej następnie na magazyn gminnej spółdzielni, nawet zimą przy kilkunastostopniowym mrozie i zupełnym braku jakichkolwiek urządzeń do ogrzewania. W pomieszczeniu tym była jednak podłoga i to decydowało o odbywaniu tam prób. Latem urządzano próby także na wolnym powietrzu. Nadawał się do tego utwardzony plac obok szkoły czy inne obszerniejsze podwórko. W czasie wakacji sala szkolna po usunięciu ławek też mogła być miejscem próby.

W roku 1954 Związek Samopomocy Chłopskiej zorganizował w Rudniku **Wiejski Dom Kultury**. Kierownikiem tej placówki został **Stefan Bargieł**, a instruktorami **Stanisław Kaleta i Stanisław Stręk** - pierwszy założyciel zespołu, drugi jego wychowanek. Pracownicy i działacze tej placówki założyli bibliotekę, przemianowaną później na Gromadzką Bibliotekę Publiczną w Rudniku, przyczynili się do rozbudzenia czytelnictwa, do liczniejszego uczestnictwa w zespołach artystycznych, także do korzystania z kina

i teatru przez wielu rudnickich obywateli. Redagowano gazetę ścienną "Rudnickie Echa" w której zamieszczano aktualne wiadomości z życia wsi i okolicy. Odbyło się kilka przedstawień teatralnych przygotowanych i odegranych przez byłych uczestników zespołu pieśni i tańca. Dwie sztuki o tematyce z życia współczesnego Rudnika dla zespołu teatralnego napisał Stanisław Kaleta. Ich treść wywarła duży odźwięk. Niektórzy widzowie w scenicznej treści rozpoznali epizody z własnego życia, odbicie swoich wad i zalet.

Kiedy Wiejski Dom Kultury w Rudniku zawiesił działalność z powodu trudności finansowych i lokalowych, gdyż zajmowany budynek musiał być poddany przebudowie, grupa aktualnych i dawnych członków zespołu w przeciągu kilkunastu dni (tak!!!) wniosła wspólnym wysiłkiem drewniany budynek i nazwała go "Pawilonem". Zespół wbrew przeciwnościom losu znów miał gdzie odbywać próby. "Pawilon" udostępniany był również dla mieszkańców Rudnika na inne uroczystości.

Już w grudniu 1965 r. przeniesiono się do wykończonej części przebudowywanego domu kultury. Można tam było odbywać próby i znów urządzać imprezy dla wsi.

Kiedy w 1969 r. odbudowanemu obiektowi nadano nazwę **Gromadzki Ośrodek Kultury (obecna nazwa Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Rudniku)**, zespół "Elegia" znalazł się i nadal mocno znajduje w programie działalności tego ośrodka.

(Red.)

PARY MAŁŻENSKIE Z CZŁONKÓW
ZESPOŁU "ELEGIA":

1. Piegza Stanisław
Ziemianin Stefania	13. Krzywoń Tadeusz
Mielecka Kazimiera	
2. Szuba Edward
Kozieł Lilioza	14. Marek Kazimierz
Starzec Zofia	
3. Bargieł Stefan
Kurowska Maria	15. Ptak Józef
Krzywoń Krystyna	
4. Duda Julian
Szwab Genowefa	16. Maślerz Janusz
Bochenek Elżbieta	
5. Stręk Stanisław
Piechota Józefa	17. Flaga Józef
Profic Zofia	
6. Szuba Józef
Gancarczyk Zofia	18. Malina Leszek
Jędrzejowska Zofia	
7. Przała Eugeniusz
Szuba Anna	19. Duda Tadeusz
Trzeczur Wanda	
8. Przała Marian
Kozieł Kornelia	20. Piechota Józef
Biela Janina	
9. Kaleta Kazimierz
Starzec Aniela	21. Blak Ryszard
Blak Krystyna	
10. Sowa Józef
Papiernik Wanda	22. Badziński Włodzimierz
Judasz Alicja	
11. Szuba Jan
Fliśnik Maria	23. Król Kazimierz
Flaga Małgorzata	
12. Król Jan
Kozłowska Stanisława	24. Światłoń Józef
Szuba Krystyna	
	25. Duda Janusz
Światłoń Halina	
	26. Stręk Tadeusz
Bylica Danuta	
	27. Piechota Wiesław
Bylica Małgorzata	
	28. Duda Jerzy
Szczurek Alina	
	29. Przała Andrzej
Kukula Mariola	

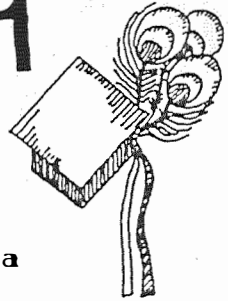
PREZESI ZESPOŁU I

Blak Jan
Szczurek Stefan
Bargieł Stefan
Szuba Józef
Stręk Stanisław
Blak Włodzimierz
Szczurek Janusz
Kozieł Adam
Król Kazimierz

AKOMPANIATORZY I

Kaleta Czesław
Kaleta Ferdynand
Duda Jan
Białota Kazimierz
Judasz Stanisław

krzypek Zofia
 Stręk Stefan
 Starzec Julian
 Starzec Jan
 Starzec Eugeniusz
 Stokłosa Mariusz
 Szuba Wioletta
 Szwajos Joanna
 Szwab Genowefa
 Sottys Dariusz
 Szczepaniak Jerzy
 Sottys Jarosław
 Szczurek Alina
 Szuba Alina
 Sowa Maria
 Szwab Stefania
 Szwab Aniela
 Starzec Sylwia
 Starzec Edyta
 Stręk Stanisław
 Stręk Bogdan
 Stręk Robert
 Szczurek Zofia
 Szlachetka Jan
 Szlachetka Adam
 Szlachetka Józefa
 Szlachetka Wiesław
 Szuba Krystyna
 Światłoń Józef
 Szybowski Tadeusz
 Szybowski Tadeusz
 Szybowska Maria
 Szczurek Agnieszka
 Starzec Stanisław
 Szuba Edward
 Starzec Aniela
 Stręk Irena
 Stręk Aneta
 Szczurek Zofia
 Szczurek Danuta
 Szczurek Tadeusz
 Szatan Wojciech
 szczurek Agnieszka
 Słonina Katarzyna
 Sikora Aleksandra
 Sowa Zbigniew
 Szczepaniak Anna
 Szczepaniak Jadwiga
 Surmiak Mariusz
 Szuba Wioletta
 Szczurek Danuta
 Szczurek Krystyna
 Szczurek Wanda
 Trzepizur Wanda
 Twardosz Waldemar
 Woźnica Agnieszka
 Wrona Danuta
 Woźnica Adam
 Wiśnicz Teresa
 Włodarczyk Robert
 Wontor Agnieszka
 Woźniak Krystyna
 Ziemiańin Kornelia
 Żak Małgorzata
 Zborowski Krzysztof
 Zborowska Małgorzata
 Ziemiańin Stefania
 Zajda Edward
 Zielińska Joanna
 Żak Andrzej

Postawa Krystyna
 Postawa Zofia
 Postawa Krzysztof
 Piechota Józefa
 Piegza Stanisław
 Piegza Dorota
 Przała Stanisława
 Piegza Renata
 Polewka Mirosław
 Piegza Stanisław
 Polewka Renata
 Piegza Stefania
 Piechota Maria
 Piechota Teresa
 Piechota Józef
 Piechota Zofia
 Piechota Katarzyna
 Piechota Beata
 Piechota Krystyna
 Pajak Józef
 Przała Andrzej
 Przała Honorata
 Pajak Tadeusz
 Profic Zofia
 Przała Helena
 Przała Barbara
 Profic Barbara
 Profic Czesław
 Profic Stanisław
 Profic Zofia
 Pochopień Barbara
 Piegza Dorota
 Ptak Józef
 Piegza Franciszek
 Piegza Piotr
 Ptak Józef
 Piechota Jan
 Przała Marek
 Postawa Stanisław
 Piechota Stanisław
 Radon Antoni
 Rózycki Bogdan
 Rusek Halina
 Szczurek Krzysztof
 Szczurek Piotr
 Szlachetka Barbara
 Szlachetka Jadwiga
 Szuba Monika
 Szczurek Monika
 Szczepaniak Kazimierz
 Szczepaniak Stanisław
 Szczepaniak Zofia
 Światłoń Irena
 Solecka Małgorzata

Rusek Czesław
 Rusek Jolanta
 Rusek Tomasz
 Ryl Barbara
 Szlachetka Janina
 Starzec Jan
 Starzec Jarosław
 Szuba Bronisława
 Szczepaniak Maria
 Szuba Tadeusz
 Szuba Grażyna
 Szuba Zofia
 Szuba Anna
 Szuba Halina
 Szuba Józef
 Szuba Zbigniew
 Szuba Alicja
 Starzec Jan
 Świątek Leokadia
 Światłoń Halina
 Światłoń Jan
 Szczurek Jan
 Szuba Anna
 Szatan Danuta
 Szuba Halina
 Szuba Jan
 Stręk Tadeusz
 Szuba Genowefa
 Śliwa Jolanta
 Szuba Aniela
 Szczurek Janusz
 Szczurek Irena
 Szuba Stefania
 Sowa Józef
 Ślusarz Adam
 Ślusarz Józef
 Ślusarz Janina
 Szczurek Marek
 Szatan Urszula
 Starzec Maria
 Starzec Czesława
 Starzec Zofia
 Światłoń Janina
 Szlachetka Agnieszka
 Szlachetka Jolanta
 Szczurek Marian
 Szwajos Lucyna
 Starzec Zofia
 Światłoń Maria
 Światłoń Wanda
 Ślusarz Józef
 Światłoń Janina
 Światłoń Wanda
 Światłoń Stanisław

Ciekawostki statystyczne
z okresu 50-ciu lat.
(przybliżone)

1. Przeciętna przynależność do zespołu od 2 - 6 lat.
2. Struktura zawodowa członków:
 - * robotnik - 10%
 - * rolnik - 10%
 - * technik - 10%
 - * prac. umysł. - 10%
 - * kierowca - 7,5%
 - * rzemieślnik - 5%
 - * kucharka - 5%
 - * pielęgniarka - 2,5%
 - * uczeń - 40%
3. Zatrudn. członków zespołu:
 - * na terenie Rudnika - 15%
 - * poza terenem - 85%
4. Motywy wstąpienia do zespołu
 - * znajomi - 15%
 - * rodzice - 25%
 - * koledzy(ki) - 25%
 - * własna inicjatywa - 32%
 - * inne - 3%

Pismo opracował zespół redakcyjny gazety "Klamra"
na podstawie materiałów M-GOK - Rudnik.

Skład i łamanie - zespół redakcyjny.

Druk: Zakład Poligraficzny - Karniowice.

Adres redakcji: Biuro Rady Miejskiej,
32-44- Sułkowiec, Rynek 1

